

Долината ставаше все по-тѣсна, скалитѣ — по-високи и стрѣмни, просто надвиснаха надъ главитѣ ни, а рѣката — все по-буйно шумлива. На около два часа пѣтъ до манастира долината се разшири и пѣтеката се освободи отъ завоитѣ си и нагорнитѣ криволи. По рѣката срѣцахме вече рибари съ вѣждици, а по-нататѣкъ и лѣтовачи въ бараки по полянитѣ.

Манастирътъ бѣше вече близу, но и ние вече чувствувахме голѣма умора. Отъ показателя за Постницата

Началото на Рилския водопроводъ

до манастира има единъ часъ пѣтъ, но ни се видѣ много дълъгъ. Азъ три пѣти вече идвамъ въ манастира отъ тази северна страна, и третѣ пѣти тукъ много ми е дотѣгаль пѣтя. Сега ми се видѣ толкова дълъгъ, че на шега запитахъ едни лѣтовачи, излѣзли отъ манастира на разходка:

— Да не се е премѣстилъ манастирътъ, та нѣма стигане?